

POSLEDNÍ SLOVO

Přelet nad hnízdem Balbínů

Radek Štěpánek dvě minuty po osmé v neděli konečně zničil Almagra, vyhráli jsme Davis Cup a já akorát stihl začátek premiéry Přeletu nad kukaččím hnízdem v podání vinohradského souboru Balbínovy poetické strany. Poté co jsem před týdnem viděl bez přehánění jednu z nejlepších her života na Pražském divadelním festivalu německého jazyka v podobě Arnoldovy a Bachovy frašky Španělská muška s berlínskou Volksbühne, z níž diváci vycházeli očarováni s rozzářenými očima (Lído Rakušanová, že?) po mnoha-minutovém „standing ovation“, myslil jsem si, že mám o tip do ankety Představení roku vystaráno.

Omyl. Technologům moci a rozsevačům grantů nikdo nevysvětlil, že skvělé divadlo vzniká též mimo světla státem sponzorovaných reflektorů a dokážou ho vytvořit i zapálení „amatérští“ komedianti, kte-

ří hrají z lásky a bez jediné dotační koruny. A nastane zázrak, ryby chodí po břehu a sloni se potápějí.

Po někdejším Okudžavově Putování diletantů a přepisu Steinbeckova díla O myších a lidech se Wassermanovou adaptací Kesityho románu v překladu Jaroslava Kořána, touto ódou na touhu po svobodě, opět balbínovský režisér Petr Borka trefil přímo na komoru. Především složil úžasný soubor s výraznými charaktery. Troufl si dokonce vyškrtnout postavu indiánského náčelníka Bromdena tak, že vám neschází.

O výsledku se mi píše velmi obtížně, neboť většinu přítomných snazivců znám osobně.

Navíc, těžko být objektivní, když jsem coby slávistický otloukánek neustále vystavován trapným výpadům představitele spartánské soldatesky a geniálního guvernéra Balbínovy poetické strany Jiřího Hrdiny,

který nikdy nezapomene, jak mě poputně před lety vezl po prohrané sázce na trakaři na nový stadion Slavie. Jenže co dělat, když Jirka podává McMurphyho s takovým fantastickým nasazením, šfávou, potem a kulema, že by mu i Jack Nicholson z Formanovy filmové verze měl s poklonou ubalit jointa.

Ušlechtilého chartistu Václava Trojana si veřejnost mylně spojuje s bytostným zájmem o lidská práva a stav zdravotnictví, ale teprve teď se jasně odhalilo, že je vlastně nejšťastnější, když si v úloze permanentně „strašně unaveného“ profesora ve spartakiádním úboru může zacvičit na Poupata. O dalších lidech v obsazení jste asi v životě neslyšeli, což je vaše chyba. Vedle jediné profesionální herečky Šárky Urbanovské, která je vedoucí Ateliéru Švandova divadla a svou „Velkou sestru“ Ratchedovou pojala s patřičně frigidní fašistoidní nad-

řazeností, září nejvíc Jan Novotný, falstaffovský tlouštík s brejličkami, který dokonale vystříhl dojemného koktavého Billyho na pět Radokových cen a jednu Thálii. Výborně vyšlo rovněž obsazení ředitele neratovického Společenského domu Ivana Frieda a Tomáše Havlise do rolí neustále nablble rozchechtaných pacientů. Sám pan režisér si znamenitě vychutnal konformistu Hardinga.

Další reprízy budou v Balbínce až po Novém roce. Nicméně tímto na ně zvu nejen ctěné čtenáře, ale zejména divadelně kritické kolegy, aby tuto malou a přitom velkou inscenaci nepřehlédli.

JAN
REJŽEK

Pondělí Neff

úterý Vaculík

středa Baldýnský

čtvrtek Rejžek

pátek Šustrová

sobota Klíma